

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Obdo/58/2018
Identifikačné číslo spisu: 1406213503
Dátum vydania rozhodnutia: 26.09.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Beáta Miničová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1406213503.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: KOPOS spol. s r.o., Belehradská 1, 831 04 Bratislava, IČO: 31 323 669, zastúpeného JUDr. Petrom Bilkovičom, advokátom so sídlom Strojnícka 8, 827 01 Bratislava, proti žalovanej: ZOOLOGICKÁ ZÁHRADA Bratislava, obecná príspevková organizácia, Mlynská dolina 1, 842 27 Bratislava, zastúpenej JUDr. Soňou Pohovejovou, advokátkou so sídlom Záhradnícka 37, 811 07 Bratislava, o zaplatenie 15.062,- Eur s príslušenstvom, v konaní o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 20. februára 2018, č. k. 2Cob/269/2016-427, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalovanej o d m i e t a.

II. Žalobca m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava IV, ako súd prvej inštancie, rozsudkom zo dňa 16.06.2016, č. k. 12Cb/60/2006-404, žalobu zamietol s tým, že o trovách konania rozhodne podľa § 151 ods. 3 O. s. p. do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

2. V odôvodnení okresný súd uviedol, že uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 31.1.2012, č. k. 2Cob/165/2010-188 bolo jeho skoršie rozhodnutie zo dňa 04.02.2010, č. k. 12Cb/60/2006-173 zrušené a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie. Súd prvej inštancie poukázal na čl. II. bod 1.1., bod 2.1., bod 3. a bod 5. zmluvy o dielo, na čl. IV. bod 1., čl. V. bod 2. a 3. zmluvy, čl. VII. bod 4. zmluvy, čl. XI, bod 1.2. zmluvy, ako aj na ustanovenia § 536 ods. 1, § 546 ods. 1 veta prvá Obchodného zákonníka. Okresný súd vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že žalobcov nárok nie je dôvodný.

3. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca splnil podmienky pre výberové konanie z dôvodu, že ponúkol najnižšiu cenu na zhotovenie diela (výpoveď žalobcu) a bol tak vybraný ako zhotoviteľ a uzavrel so žalovaným ako objednávateľom zmluvu o dielo zo dňa 04.11.2003. Predmetom plnenia zmluvy bolo

vybudovanie vonkajšieho a vnútorného oplatenia chovného zariadenia pre kozorožce v ZOO Bratislava, a to na základe výberového konania vo verejnom obstarávaní.

4. V zmysle čl. V. bod 1., 2. dohodnutá cena za dielo bola pevná cena, ktorá bola len doložená rozpočtom, ktorý bol záväzný a úplný a v ktorom boli nacenené jednotlivé stavebné práce na základe výkazu výmeru, teda cena nebola stanovená podľa rozpočtu. Pevná cena za dielo bola 101.181,20 eur (3.048.185,- Sk), ktorá bola žalobcovi zaplatená žalovanou v období 12/2003. Žalobca zaslal dodatok č. 1 zo dňa 12.07.2004 spolu s technickou správou žalovanej, týkajúci sa akcie vnútorné a vonkajšie oplatenie kozorožcov, ktorú ocenil v sume 469.091,32 Sk, ktorú žalovaná prijala dňa 16.07.2004, avšak tento dodatok neobsahoval rozsah a cenu prác v zmysle čl. II. bod 5. zmluvy o dielo a prípadne čl. V. bod 3. zmluvy o dielo.

5. Žalovaná dodatočne objednávkou zo dňa 17.09.2004 objednala u žalobcu ako zhotoviteľa naviac práce, ktoré spočívali vo vyhotovení základu pod kamenný múrik v chovnom zariadení pre kozorožce, za vykonanie ktorých žalobca vystavil fa č. 012004 vo výške 104.461,- Sk vrátane DPH, ktorá bola zaplatená v sume 3.467,47 eur (104.461,- Sk). Žalobca neskôr dodatok k zmluve o dielo opravil dodatkom zo dňa 10.03.2005 o zníženie sumy 104.461,- Sk, t. j. 3.467,47 Eur na celkovú sumu 558.218,- Sk - 104.460,- Sk = 453.758,- Sk, t. j. 15.062,- eur vrátane DPH ako ceny za naviac práce na diele, ktoré žalovaná špecifikovala v zmysle dodatku č. 1 a neskôr opraveného dodatku zo dňa 10.03.2005.

6. Okresný súd ďalej uviedol, že z výpovedi svedka O., ktorý bol za žalovanú ako stavebný dozor vyplývalo, že medzi účastníkmi prebiehali verbálne dohovory ohľadne realizácie stavebných prác na diele cca 500.000,- Sk, avšak toto nebolo jednoznačne preukázané v súdnom konaní postupom v zmysle čl. II. bod 5. zmluvy o dielo. Súd prvej inštancie dodal, že ani výpovedami svedkov sa rozsah stavebných prác a ich cena s výnimkou písomnej objednávky žalovaného nepodarilo preukázať. Svedkyňa R. Z. ako projektantka vypovedala, že pre účely realizácie diela vypracovala len prvotnú projektovú dokumentáciu pre predmet plnenia zmluvy o dielo, avšak miesto plnenia záväzku, terénne nerovnosti počas realizácie diela si vyžadovali zmeny technického riešenia diela, s ktorými súhlasila, avšak nevedela sa vyjadriť, či s takýmito prácami súhlasil investor. A skutočnosť, že sa tieto práce zapisovali do stavebného denníka, nezakladala dohodu o týchto prácach medzi žalovanou ako objednávateľkou a žalobcom ako zhotoviteľom, pričom v stavebnom denníku, ktorý bol vedený na stavbe neboli naviac práce podpísané objednávateľkou.

7. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že právny režim bezdôvodného obohatenia podľa § 451 Občianskeho zákonníka, nebolo možné aplikovať, nakoľko žalobca v súdnom konaní nepreukázal, že majetkový prospech bol získaný plnením bez právneho dôvodu. Ide o také plnenie, kde od začiatku nebol právny dôvod na plnenie, to znamená, že sa plnilo, hoci chýbala právna skutočnosť, najmä zmluva na základe ktorej sa spravidla plní. Takýto prípad môže nastať vtedy, keď sa účastníci napríklad domnievajú, že uzavreli zmluvu, hoci ju neuzavreli alebo niekto plnil omylom niekomu inému, s ktorým nebol v zmluvnom vzťahu. V takomto prípade však treba preskúmať, či nedošlo ku konkludentnému uzavretiu zmluvy, ak druhý účastník plnenia akceptoval a poskytol protiplnenie (Občiansky zákonník, komentár, Peter Vojčík a kol.). V danom prípade podľa okresného súdu nebola preukázaná žiadna situácia, ktorá by viedla k majetkovému prospechu získanému plnením bez právneho dôvodu, nakoľko v danom prípade sa jednalo o zmluvný vzťah titulom zmluvy o dielo, ktorý upravoval aj režim naviac prác na diele, ktorý nebol zmluvnými stranami zachovaný. A v súdnom konaní podľa okresného súdu žalobca neunesol dôkazné bremeno tvrdenia ohľadom vzniku iného zmluvného vzťahu, ako bola zmluva o dielo. Preto návrh žalovanej na doplnenie znaleckého dokazovania na zistenie objemu prác, okresný súd vyhodnotil ako nedôvodný a nehospodárny.

8. V závere rozsudku súd prvej inštancie konštatoval, že doplnil dokazovanie v intenciách odvolacieho súdu, z ktorého vyplynulo, že zmluvný vzťah bol jednoznačne upravený zmluvou o dielo zo dňa 04.11.2003, a tým žalobca jednoznačne súhlasil i s projektovou dokumentáciou, za ktorú ako zhotoviteľ prevzal zodpovednosť. Akceptoval vysúťaženú cenu diela a ako podnikateľ je zodpovedný znášať

podnikateľské riziko, preto žalobu okresný súd zamietol.

9. Na odvolanie žalobcu, Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací, napadnutým rozsudkom zo dňa 20.02.2018, č. k. 2Cob/269/2016-427, rozsudok prvoinštančného súdu zmenil tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 8.707,13 Eur s 13 %-ným ročným úrokom z omeškania od 28.12.2005 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Vo zvyšku žalobu zamietol a žiadnej zo strán nárok na náhradu trov konania nepriznal.

10. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia odvolací súd uviedol, že súd prvej inštancie síce posudzoval nárok žalobcu aj titulom bezdôvodného obohatenia podľa § 451 Občianskeho zákonníka, avšak tento právny režim nesprávne interpretoval. Podľa odvolacieho súdu, pochybil súd prvej inštancie ak napriek tomu, že znaleckým dokazovaním zistil rozsah prác vykonaných navyše oproti prácam potrebným k pôvodnému technickému riešeniu kamenného múrika, ako aj cenu reálne vykonaných prác a rozdiel medzi už zaplatenými čiastkami a dlžnou sumou vo výške 8.707,13 Eur (262.311,11 Sk), nepriznal takto určenú dlžnú sumu žalobcovi titulom vydania bezdôvodného obohatenia v zmysle § 451 Občianskeho zákonníka. Zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie nepochybne podľa odvolacieho súdu vyplýva, že žalobca vykonal práce navyše oproti písomnej zmluve o dielo, a z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie nepochybne vyplýva i cena (hodnota) vykonaných prác navyše v prospech žalovaného, ktorý plnenie prijal.

11. Odvolací súd zdôraznil, že zo znaleckého posudku č. 1/2014 znalca Ing. Vladimíra Šikulu a Dodatku č. 1 k znaleckému posudku č. 1/2014 vyplýva celková cena realizovaných výkonov podľa zmluvy o dielo a realizovaných prác nad rámec zmluvy o dielo v cenovej hladine rokov 2003 a 2004, spolu vo výške 3.414.957,11 Sk s DPH, z čoho bola žalovanou uhradená suma o výške 3.048.185,- Sk na základe fa č. 052003 a suma vo výške 104.461,- Sk na základe fa č. 012004, teda žalovaná spolu uhradila sumu vo výške 3.152.646,- Sk. Rozdiel medzi celkovou zistenou cenou predmetných stavebných prác na objekte D02 vonkajšie a vnútorné oplatenie výbehov v areáli ZOO Bratislava realizovaných žalobcom vo výške 3.414.957,11 Sk a už zaplatenou sumou spolu vo výške 3.152.646,- Sk tak predstavuje finančnú čiastku 262.311,11 Sk s DPH, t. j. 8.707,13 Eur. Vo zvyšku (t. j. v sume 6.354,87 Eur s príslušenstvom) odvolací súd žalobu ako nedôvodnú a v tejto časti nepreukázanú zamietol. O úrokoch z omeškania rozhodol odvolací súd podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka účinného do 31.01.2007. Výrok o trovách konania sa zakladá podľa § 396 ods. 1, 2 v spojení s § 255 ods. 2 C. s. p.

12. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podala žalovaná dovolanie, ktoré odôvodnila tým, že napadnuté rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci, keďže rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu (§ 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p.).

13. Dovolateľka uviedla, že odvolací súd pochybil, keď si osvojil záver znaleckého posudku č. 1/2014 znalca Ing. Vladimíra Šikulu a Dodatku č. 1 k znaleckému posudku č. 1/2014, pretože žalovaná na súde prvej inštancie so závermi znaleckého posudku č. 1/2014 a jeho dodatkom č. 1 nesúhlasila, považovala ho za chybný a nesprávny, ktorá skutočnosť vyplýva i z rozsudku súdu prvej inštancie, keď súd prvej inštancie správne konštatuje, že právny zástupca žalovanej poukázal, že znalec v znaleckom posudku č. 1/2014 a jeho Dodatku č. 1/2014, neodpovedal na otázku týkajúcu sa objemu skutočne vykonaných prác navyše a v prípade bezdôvodného obohatenia, žiada nariadiť nové znalecké dokazovanie. Žalovaná považovala znalecký posudok za nesprávny, a preto navrhla vypočítať znalca na pojednávaní pred súdom prvej inštancie. Žalovaná strana na základe výpovede znalca na pojednávaní vyvodila záver, že znalecký posudok nespĺnil zadanú úlohu. Dovolateľka zdôraznila, že znalec skutočný rozsah prác navyše vôbec neskúmal a ním stanovená hodnota prác navyše predstavovala len cenu diela vyčíslenú podľa technickej správy diela, teda, znalec v znaleckom posudku vykonal len kontrolu, či deklarované práce navyše boli fakturované podľa platných cenníkov, ale ich reálne vykonanie vôbec neskúmal.

14. Žalovaná dodala, že fotodokumentáciou doloženou do súdneho spisu preukázala, že žalobca

nevykonával výkopové práce po celom obvode oplatenia, nerealizoval výkopové práce do hĺbky 80 cm ako to uvádza v stavebnom denníku a okrem iného, ktorého výpovednú hodnotu spochybnil sám znalec, keď sa vyjadril, že z technického hľadiska nebolo možné práce realizovať v postupe tak, ako je uvedené v stavebnom denníku. Dovolateľka má preto za to, že v danom prípade odvolací súd rozhodol bez toho, aby zistil aký rozsah prác navyše, ktoré žalobca deklaroval bol reálne vykonané a v akej hodnote.

15. Na základe uvedeného dovolateľka navrhuje napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

16. Žalobca vo svojom vyjadrení k podanému dovolaniu uviedol, že právny základ nároku žalobcu od samotného počiatku sporný nebol, resp. tento sa bezpochyby preukázal rozsiahlym dokazovaním. Strany uzavreli zmluvu o dielo na základe verejnej súťaže, kde boli nacenené položky diela na základe projektu pre stavebné povolenie. Rovnako bolo preukázané, že žalovaný žalobcovi zaplatil cenu diela „vopred“ bez toho, aby tento vôbec začal s vykonávaním diela. Projekt skutočného vyhotovenia diela žalovaný nikdy nepredložil a ani nebol vyhotovený. Pri realizácii diela žalobca došiel k záveru, že toto sa bezo zbytku vykonať nedá, pokiaľ nedôjde k technickej zmene riešenia, nakoľko v svahu stojaci múrik oplatenia bez základov a upevnenia nie je možný a takto vykonané dielo by bolo od samotného počiatku nefunkčné.

17. Vzhľadom k tomu, že rozsah prác a výkonov bol sporný, súd prvej inštancie, nakoľko sa jednalo o zodpovedanie špecifických a odborných otázok, nariadil znalecké dokazovanie, nezávislým znalcom, ktorý má dostatok odborných vedomostí, aby túto otázku posúdil a dal na ňu relevantnú odpoveď. I keď aj strana žalobcu mala pripomienky k znaleckému posudku, jeho dodatku a výpovedi znalca na pojednávaní, v konečnom dôsledku jej neostáva nič iné ako nestranný a odborný názor znalca rešpektovať.

18. Podľa žalobcu je zrejmé, že odvolací súd po právnom posúdení jeho nároku musel vychádzať so záverom znaleckého posudku, a to aj napriek tomu, že žalovaná strana dodnes jeho závery popiera a spochybňuje. Keď ho odvolací súd uznal za právne relevantný dôkaz, potom názor (dovolateľky) je právne irelevantný a nemôže bez všetkého byť dovolacím dôvodom voči jeho rozhodnutiu.

19. Žalobca preto žiada, aby dovolací súd dovolanie žalovanej zamietol a priznal mu náhradu trov dovolacieho konania.

20. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“), ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podala včas dovolateľka zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalovanej je potrebné odmietnuť podľa § 447 písm. f/ C. s. p.

21. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je nepochybne tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšej inštancie, sa v občianskoprávnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých občianskoprávny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred občianskoprávnym súdom, vrátane dovolacieho konania (I. ÚS 4/2011).

22. Aj po zmene právnej úpravy civilného sporového konania (vrátane dovolacieho konania), ktorú priniesol Civilný sporový poriadok v porovnaní s predchádzajúcou právnou úpravou, treba dovolanie naďalej považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie aj podľa novej právnej úpravy nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný (procesnými stranami ani samotným dovolacím súdom) ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu.

23. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

24. Podľa § 421 ods. 1 C. s. p., dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

25. Podľa dovolateľky je napadnutý rozsudok odvolacieho súdu založený na právnom posúdení, ktoré sa odchyľilo od rozhodovacej praxe dovolacieho súdu pri aplikovaní správneho právneho predpisu § 451 Občianskeho zákonníka, avšak zo skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

26. O tom, či je daná prípustnosť dovolania podľa § 421 C. s. p., rozhoduje dovolací súd výlučne na základe dôvodov uvedených dovolateľom (porovnaj § 432 C. s. p.). Pokiaľ dovolateľ vyvodzuje prípustnosť dovolania z ustanovenia § 421 C. s. p., má viazanosť dovolacieho súdu dovolacími dôvodmi (§ 440 C. s. p.) kľúčový význam v tom zmysle, že posúdenie prípustnosti dovolania v tomto prípade závisí od toho, ako dovolateľ sám vysvetlí (konkretizuje a náležite doloží), že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia dovolateľom označenej právnej otázky a že ide o prípad, na ktorý sa vzťahuje toto ustanovenie.

27. Súčasná judikatúra najvyššieho súdu sa ustálila na tom, že ak dovolateľ v dovolaní, prípustnosť ktorého vyvodzuje z § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p.; neoznačí ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu, od ktorej sa podľa jeho názoru odvolací súd odklonil, dovolací súd nemôže uskutočniť meritórny dovolací prieskum, hranice ktorého nie sú vymedzené. V takom prípade nemôže svoje rozhodnutie založiť na predpokladoch alebo domnienkach (o tom, ktorú otázku a ktorý judikát, stanovisko alebo rozhodnutie mal dovolateľ na mysli). Ak by postupoval inak, rozhodol by bez relevantného podkladu. Na druhej strane bez konkretizovania podstaty odklonu odvolacieho súdu od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu; rozdielneho rozhodovania dovolacieho súdu; ako aj absencie vymedzenia právnej otázky, nemôže najvyšší súd pristúpiť ani k posudzovaniu všetkých procesnoprávných a hmotnoprávných otázok, ktoré pred ním riešili prvoinštančný a odvolací súd a v súvislosti s tým „suplovať“ aktivitu dovolateľa (advokáta, ktorý spísal dovolanie a zastupuje dovolateľa), z vlastnej iniciatívy vyhľadávať všetky rozhodnutia dovolacieho súdu týkajúce sa danej problematiky a následne posudzovať, či sa odvolací súd odklonil od názorov v nich vyjadrených; posudzovať, či dovolací súd rozhodoval rozdielne. V opačnom prípade by dovolací súd uskutočnil procesne neprípustný, bezbrehý dovolací prieskum priečiaci sa nielen (všeobecne) novej koncepcii právnej úpravy dovolania a dovolacieho konania zvolenej v C. s. p., ale aj (konkrétne) účelu ustanovenia § 421 ods. 1 C. s. p.

28. Zároveň bol prijatý záver, že v dovolaní, ktorého prípustnosť sa vyvodzuje z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p., je dovolateľ povinný v dovolaní výslovne uviesť právne posúdenie odvolacieho súdu, ktoré považuje za nesprávne; konkretizovať, ako mal odvolací súd právnu otázku správne vyriešiť a zároveň musí špecifikovať ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu, od ktorej sa mal podľa jeho názoru odvolací súd pri svojom rozhodovaní odkloniť (stanovisko č. 83 uverejnené v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR č. 9/2018).

29. V uznesení z 8. júna 2017, sp. zn. 3Cdo/52/2017, zároveň dovolací súd skonštatoval, že v prípade dovolacieho dôvodu spočívajúceho v nesprávnom právnom posúdení veci, je dovolateľ povinný dovolací dôvod vymedziť nesprávnym právnym posúdením takej právnej otázky, od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a zároveň pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. Ak v dovolaní absentuje uvedené vymedzenie, súd nevyvíja procesnú iniciatívu smerujúcu k doplneniu dovolania (rovnako aj uznesenie najvyššieho súdu z 26. septembra 2017, sp. zn. 1Cdo/206/2016, bod 16).

30. V prípade, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení

sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu (§ 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p.), je dovolateľ povinný dovolací dôvod vymedziť označením rozhodnutí dovolacieho súdu, od ktorých sa odvolací súd v riešenom spore odklonil. Tento dôvod prípustnosti sa viaže na ustálenú judikatúru najvyššieho súdu, ktorá nebola rešpektovaná zo strany odvolacieho súdu, a to v tom, že odvolací súd zaujal iný právny záver, než aký v konkrétnej právnej otázke zaujal najvyšší súd v rozhodnutiach, ktoré boli zverejnené ako súdne rozhodnutia zásadného významu v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky.

31. Ak už došlo k judikatórnemu vyriešeniu určitej otázky a k publikovaniu niektorého rozhodnutia alebo stanoviska riešiaceho túto otázku v Zbierke, je potrebné, aby súdy tento judikatórny posun vo svojej rozhodovacej praxi zohľadňovali. Skutočnosť, že súd bez vysvetlenia nerešpektuje niektorý judikát najvyššieho súdu, oslabuje presvedčivosť jeho rozhodnutia. Ide tiež o negatívny dopad na predvídateľnosť súdneho rozhodovania. Súd sa pri prejednávaní a rozhodovaní určitej veci nemusí stotožniť s judikátom najvyššieho súdu vydaným v skutkovo a právne podobnej veci, avšak je nevyhnutné, aby svoj odlišný právny názor argumentačne (kriticky) konfrontoval v odôvodnení rozhodnutia a dostatočne vysvetlil, prečo nebolo možné stotožniť sa s judikátom.

32. Je potom úlohou dovolacieho súdu, ak sú dôvody prípustnosti z tohto pohľadu dovolateľom uvedené, t. j. predpokladá sa, že dovolateľ „presvedčí“ dovolací súd, že odvolací súd sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, aby tento odklon, ak bude mať za to, že dovolanie je prípustné, z hľadiska právneho posúdenia vyriešil. Dovolateľ preto musí v dovolaní presne uviesť, ktorý konkrétny judikát (rozhodnutie uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky) nerešpektoval odvolací súd vo svojom rozhodnutí (Veľké komentáre, Civilný sporový poriadok, Števček, Ficová, Baricová, Mesiarkinová, Bajánková, Tomašovič a kol., 2016, str. 1382).

33. Dovolací súd konštatuje, že žalovaná v podanom dovolaní, dovolací dôvod podľa § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p., vymedzila tou skutočnosťou, že krajský súd sa odchýlil od rozhodovacej praxe dovolacieho súdu v otázke výkladu § 451 Občianskeho zákonníka, nakoľko síce aplikoval správny právny predpis avšak zo skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

34. Na takto uvedený dôvod nemohol dovolací súd prihliadnuť, pretože by tak došlo k uskutočneniu dovolacieho prieskumu v rozpore s účelom a s koncepciou Civilného sporového poriadku, vyjadrenou v ustanovení § 421 ods. 1 C. s. p. Dovolací súd konštatuje, že žalovaná v podanom dovolaní, v zmysle vyššie uvedeného (viď body 27 až 32 tohto rozhodnutia), nešpecifikovala právnu otázku, od ktorej sa konajúci súd odchýlil od rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. Zároveň dovolateľka ani neuviedla, ako by mala byť takáto otázka, správne riešená. Dovolací súd kladie dôraz aj na tú skutočnosť, že dovolateľka v dovolaní neuviedla žiadne rozhodnutie dovolacieho súdu, od ktorého by sa mal odvolací súd pri vydaní napadnutého rozhodnutia odkloniť.

35. Dovolací súd zároveň dáva do pozornosti, že dovolateľka v podanom dovolaní namieta nespokojnosť s vyvodením nesprávnych právnych záverov zo skutkových zistení. Takto postavenú dovoláciu námietku dôvodenú podľa § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p. dovolateľka namietla tým, že nesúhlasí s vyhodnotením skutkových zistení, nakoľko v dovolaní poukázala na pochybenie odvolacieho súdu, keď si osvojil záver znaleckého posudku Ing. Vladimíra Šikulu a Dodatku č. 1 k znaleckému posudku č. 1/2014 (bod 13 tohto rozhodnutia).

36. Dovolací súd konštatuje, že dovolanie uplatnené podľa § 421 ods. 1 C. s. p., je možné odôvodniť iba nesprávnym právnym posúdením, ktorého súčasťou nie je (a ani nemôže byť) prípadné, podľa názoru dovolateľky, nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu (znaleckého posudku v znení dodatku). Prípadnú vadu rozhodnutia spočívajúcu v nedostatočnom zistení rozhodujúcich skutkových okolností, nie je možné subsumovať pod nesprávne právne posúdenie, keď pod právnym posúdením sa rozumie činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení, súd vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav.

37. Dovolací súd zároveň pre úplnosť pripomína, že uvedenú vadu nemožno považovať ani za nesprávny procesný postup, ktorým by sa znemožnilo strane uskutočňovať jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ C. s. p.). Totiž už podľa predchádzajúcej právnej úpravy nebolo dôvodom znemožňujúcim realizáciu procesných oprávnení strany sporu (a zakladajúcim prípustnosť dovolania), nedostatočné zistenie rozhodujúcich skutkových okolností, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu - v danom prípade znaleckého posudku v znení dodatku (R37/1993, R125/1999, R42/1993).

38. Dovolací súd zároveň dodáva, že za relevantné vymedzenie dovolacieho dôvodu v súlade s § 432 ods. 1 a 2 C. s. p., nemožno považovať argumenty žalovanej uvedené v dovolaní, z ktorých je zrejmá v zásade len jej nespokojnosť s vyvedením skutkových zistení a záverov odvolacieho súdu.

39. Vzhľadom na vyššie uvedené, dospel dovolací súd k záveru, že v podmienkach daného sporu k naplneniu tvrdeného dôvodu prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p., nedošlo. Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky, dovolanie žalovanej odmietol podľa § 447 písm. f/ C. s. p., pretože dovolacie dôvody neboli vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až 435 C. s. p.

40. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O výške náhrady trov konania žalobcu, rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

41. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.